

naturligviis ved at bekjæmpe den; deres nationale Følelse, deres Sands for høiere aandelige Interesser, maatte opfordre dem til det Modsatte. Dahler gjorde sig ingen Betænkeligheid, men tog Sagen paa sin Samvittighed. Kunst og Nationalitet maatte for ham være blot et Smørgsbrød.

Saa fik da Thinget ogsaa Brug for Dahler, før det opløstes!

Økonomen glæder sig over, at han kom til Nytte, men Fædrelandsvennen og Nationalæren? De sukke og spørge: „Er da Thingets sidste Rest af Liberalitet sløiten?“ Hvem tør svare?

At Jaabæk hjalp Dahler var i sin Orden; han er Statsøkonom og den nationale Kunst falder udenfor hans Fag — ja endog udenfor hans Valgdistrikt.

Men hvem skulde have troet om Nall, en Mand med Dannelsen og Smag, at han maalte national Kunst paa den samme Besparelsens Allen som Dahler eller vestlandske Vonder der med en grundig Mine bedømme og **fordømme**, hvad der for dem er en lukket Helligdom? Men Sagen er den, at Nall i Et og Alt har indforlivet sig i den vestlandske Dypposition som den Karavane, der driver bedst og fordelagtigst Handel paa Popularitetens Land. Nu ja, Landets Varer staa desværre i alt for høi Priis hos os og derfor finde endog Andre, end Kjøbmandsffale, det værdt at tiltuse sig dem for enhver Priis, selv for Overbeviisning og national Følelse.

„Men Nall er dog en Mand med Grundsaetninger og et klart Blik“, vil man sige; „han havde nok sine dybere Grunde“. Muligt! Ijsfald stilledes Thingets og især Nalls Universalgrund mod Bevilgningsfager, nemlig Konsekventsen, nu som ellers i Marken. Gik Thinget ind paa Bulls Andragende, vilde det blive oversneet af lignende Andragender fra alle Kanter.

Nei, den glædelige Dag oplever hverken Nall eller nogen anden af hans Kollegaer, at een, end sige flere Byer bestorme Thinget med Andragender om Understøttelse til Nationaltheatre med Ole Bull'er i Spidsen!

Norge kan nok være stolt af sine Kunstneres Mængde og Ny — men med en saadan Tanke tør det aldrig smigre sig.

Genier vore ikke paa Kviste; det kan man endog overbevise sig om ved at mønstre selve Thinget.

Brudstykker til „Storthingsagaen“.

Ole Bulls Sag faldt igjennem og Ironien vilde, at Dahler blev dens Banemand. Man har jo baade i Historien og Mythen hørt det, som Værrer var. Den blinde Høb dræbte Valder.

De „gode Ho'der“ i Thinget, som nok af visse Grunde kunde være imod Sagen, kvæde sig